

ФРАНЦИЯ

много. Но на всякой начинъ не можиха лезуити-тъ да постигнатъ намерение-то си и да поставятъ тѣхния вече отколѣ намисленъ и много пѣти прокламиранъ Хайрихъ V, въ лице-то на

Графа Шамборда.

на франъзския тронъ, макаръ толко горѣщи старания да положиха и сериозно поработиха. Хайрихъ, Херцогъ отъ Бордо, Графъ де Шамбордъ, внукъ-тъ

на Карла X, синъ на Херцога отъ Берри [уморенъ на 13 Февруария 1820 чрезъ Лувеля], и на принцесса Луиза отъ Неаплъ, роденъ на 29 Септемвр. 1820 въ Парижъ, живѣе още — отъ като е претърпелъ много приключения и съдѣйствувалъ на много движения — на

мошия-та си Фросдорфъ при Виена, коя-то отколѣ образува сѣюзна-та точна между Бурбонска-та фамилия и отъ тамъ той са мѣчи да стане „кралъ“ въ Франция. Графа представлява много пѣти на Французи-тъ да приеме управление-то надъ Франция съ нѣкакви условия къмъ републиканци-тъ; послѣдни-тъ не са лѣжяха, защо-то си мислеха, че щомъ Графъ-тъ си постигне цѣль-та, тогава е всичко изгубено. Скоро подиръ това са представи на народно-то събрание едно десето-годишно продължение за изпълнителна-та власт на президентина Макъ Махона. Послѣ дълго съвѣтване, рѣшиха са за

Септената

сир. траяние на президентина на 7 години; сега можеше да са мисли, че ще има миръ въ хубава-та Франция.